

عنوان مقاله:

مطالعه تطبیقی کیفیت زندگی در بافت فرسوده و سطح شهر آمل

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و آمایش شهری-منطقه ای، دوره 8، شماره 29 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

امیرحسین خادمی - دانشجوی دکتری جغرافیا (برنامه ریزی شهری)، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران

دکتر عیسی جوکار سرهنگی - دانشیار گروه جغرافیا، دانشگاه مازندران، بابل، ایران

خلاصه مقاله:

کیفیت زندگی شهری عبارت است از شرایط اجتماعی، کالبدی- فضایی و اقتصادی محیط شهری که نشان دهنده میزان رضایت یا عدم رضایت شهروندان از محیط شهری است. این مفهوم از دهه 60 و 70 میلادی و با هدف اصلاح و تکمیل مفهوم توسعه، از توسعه صرفا کمی و اقتصادی به توسعه پایدار شهری مطرح شده است. امروزه در شهرها، بافت قدیمی و فرسوده از جمله مناطقی شهری است که موجب توسعه ناپایدار شهری و کاهش رضایت شهروندان از محیط های شهری شده است. هسته مرکزی شهر کهن آمل نیز که خاستگاه تشکیل این شهر محسوب می شود، به سبب گذر زمان دچار فرسودگی شده، که زمینه را برای بروز مشکلاتی برای شهروندان سبب شده است. در این راستا هدف از این تحقیق، سنجش شاخص کیفیت زندگی در بافت فرسوده و همچنین در سطح شهر آمل و مقایسه این نتایج با یکدیگر و تحلیل تاثیر فاکتورهای اجتماعی- اقتصادی بر کیفیت زندگی شهروندان آمل بوده است. بدین منظور تعداد 350 پرسشنامه میان سرپرستان خانوار در بافت فرسوده شهر آمل و به همین تعداد پرسشنامه در سطح شهر آمل توزیع شده است. برای آزمون فرضیات از آزمون های T و همبستگی در نرم افزار SPSS استفاده شده است. نتایج این آزمون ها نشان می دهد که سطح شهر به لحاظ مولفه کیفیت زندگی در وضعیت متوسط رو به بالا و بافت فرسوده شهر نیز در این شاخص زیر سطح متوسط و میانگین شهر قرار داشته و میانگین کلی کیفیت زندگی بین دو موقعیت، تفاوت معنی داری وجود دارد. نتایج آزمون T مستقل نیز نشان داده است که تفاوت میانگین در مولفه اجتماعی و کالبدی برخلاف تفاوت میانگین کیفیت اقتصادی، در دو موقعیت بافت فرسوده و سطح شهر آمل معنی دار است.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، سلامت اجتماعی، کیفیت محیطی، کیفیت اقتصادی، بافت فرسوده، شهر آمل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/884552>

